

THÁNG MƯỜI MỘT Á. L.

15

20

NGÀY: ẤT DẬU

THỨ TƯ

Thứ tư tuần, ngày thứ tư, năm Ất Dậu, năm 1972

Báo Quê: 397 Lũy Thứ Tư - Saigon - Điện Thoại: 99.801

Nội trong tháng 12 sẽ có nhiều quan lớn «tham nhũng» bị hỏi tội

GIAM SÁT VIỆN SÁP ĐƯA RA ANH SANG TỘI TRẠNG CỦA MÂY QUAN ĐÀU TỈNH SẠCH NHIỀU DÂN LÀNH

• LẬP PHÁP BẢO ĐỒNG VỚI GIỚI CHỨC CÔNG TRÁCH CẦN CỐ BIẾN PHÁP CHÂN ĐỪNG ẦM MƯU BẤT CHÍNH CỦA MỘT SỐ CHỦ NHÂN XÍ NGHIỆP ĐANG XÉN BỐT QUYỀN LỢI CÔNG NHÂN

Thầy Minh ghi

Tháng chạp năm nay (12/12) là tháng cuối năm cũ, cũng là tháng đầu năm mới. Trong tháng này, nhiều quan lớn sẽ bị hỏi tội về những hành vi «tham nhũng» của họ trong năm qua. Đây là một cơ hội để công nhân và nhân dân kiểm tra, giám sát những người nắm quyền.

Vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì CHA BINH CON

Hưng thủ giết 6 người ở rỗi về nhà pha trà uống trước khi tự sát

Thầy Minh ghi

Đã có lần, người ta kể chuyện về một vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì cha binh con. Vụ việc xảy ra tại một địa phương, liên quan đến một vụ giết người. Người cha của nạn nhân đã tiến hành một cuộc thám sát độc lập, dẫn đến việc phát hiện ra những hành vi phạm tội của con mình.

Tướng Cướp nắm cổ gắp bị cơn ghiền hành hạ

Đã có lần, người ta kể chuyện về một vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì cha binh con

Thầy Minh ghi

Đã có lần, người ta kể chuyện về một vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì cha binh con. Vụ việc xảy ra tại một địa phương, liên quan đến một vụ giết người. Người cha của nạn nhân đã tiến hành một cuộc thám sát độc lập, dẫn đến việc phát hiện ra những hành vi phạm tội của con mình.

Phát hiện HB viếng bệnh viện từ liệt vong Tầu

Tiền điện gây khốn khổ cho hầu hết các liệt binh

Thầy Minh ghi

Đã có lần, người ta kể chuyện về một vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì cha binh con. Vụ việc xảy ra tại một địa phương, liên quan đến một vụ giết người. Người cha của nạn nhân đã tiến hành một cuộc thám sát độc lập, dẫn đến việc phát hiện ra những hành vi phạm tội của con mình.

Luật rừng

Độc sung

Thầy Minh ghi

Đã có lần, người ta kể chuyện về một vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì cha binh con. Vụ việc xảy ra tại một địa phương, liên quan đến một vụ giết người. Người cha của nạn nhân đã tiến hành một cuộc thám sát độc lập, dẫn đến việc phát hiện ra những hành vi phạm tội của con mình.

Sinh hoạt Tổng V. Viên Cộng Hòa

Nhân tin

Thầy Minh ghi

Đã có lần, người ta kể chuyện về một vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì cha binh con. Vụ việc xảy ra tại một địa phương, liên quan đến một vụ giết người. Người cha của nạn nhân đã tiến hành một cuộc thám sát độc lập, dẫn đến việc phát hiện ra những hành vi phạm tội của con mình.

Ch. Trường Nhân chủ tọa buổi lễ phát xe lần

Đã có lần, người ta kể chuyện về một vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì cha binh con

Thầy Minh ghi

Đã có lần, người ta kể chuyện về một vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì cha binh con. Vụ việc xảy ra tại một địa phương, liên quan đến một vụ giết người. Người cha của nạn nhân đã tiến hành một cuộc thám sát độc lập, dẫn đến việc phát hiện ra những hành vi phạm tội của con mình.

TRƯỚC THỜI CUỘC

TRẦN VÕ

Thầy Minh ghi

Đã có lần, người ta kể chuyện về một vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì cha binh con. Vụ việc xảy ra tại một địa phương, liên quan đến một vụ giết người. Người cha của nạn nhân đã tiến hành một cuộc thám sát độc lập, dẫn đến việc phát hiện ra những hành vi phạm tội của con mình.

TIN KINH PHẢI

Đã có lần, người ta kể chuyện về một vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì cha binh con

Thầy Minh ghi

Đã có lần, người ta kể chuyện về một vụ thám sát chưa từng thấy chỉ vì cha binh con. Vụ việc xảy ra tại một địa phương, liên quan đến một vụ giết người. Người cha của nạn nhân đã tiến hành một cuộc thám sát độc lập, dẫn đến việc phát hiện ra những hành vi phạm tội của con mình.

- 31 -

CHƯƠNG 4

[illegible]

quân của mẹ tôi này hỡi Mẹ già giữ lấy...

Hoàng hôn qua cửa của mẹ tuy liên tục sáng sẽ nhưng đã bị che khuất thường xuyên

— Con đã đi học một vài năm, mai con đưa mẹ và chị Liên đi chợ Bắc Thành mua một vài vật mà mẹ cần

—

Lại có việc nữa ư?

— Thôi con ơi đi đi đó đi, đừng lo gì hỡi, mẹ giúp được các con đi đây là mẹ vui rồi..

Liên vội chạy vào phòng

— Hoàng ơi sao! Hai đi, con em cứu mẹ ra sao?

— Hoàng già đầu rồi

— Ơ! Thằng Hài liên họ em à, hẳn có vẻ quen quen hơn em chị ơi! Chị thôi lo cho hân..

Lại câu mới:

— Dù sao có hai em vẫn vậy hơn...

Hoàng cười

— Con đi mẹ nhé!

— Ừ..

Hoàng xuống thang lầu, Liên nhìn theo em quay lại nói với mẹ:

— Hoàng và Hài đi mua vài món quà mẹ nhé?

—Ừ, tao gặp được chúng nó, tao mừng quá! lại thì chúng nó biết thương yêu nhau, làm ăn như thế này là may lắm rồi, mẹ cho Ba mua mấy con gà thì làm :
—Nghe mẹ nói. Lúc tao mặt thối mẹ :
—Mẹ chỉ thế thôi !
—Mày lại sắp nói tao rồi đó !
Liên nói :
—Con không dám nói gì mẹ thương con nghĩ Ba muốn làm gì cũng được, mẹ không nói Ba không có quyền khinh mẹ chứ nói này trước mặt mẹ Chàng Liên đó !

(Còn nữa)

EO BIÊN ĐA TỈNH

[illegible][illegible]

TÚY HỒNG

— Lành có thích đi coi phim «Yêu» không ? Cõi đê
chết theo một lúc !...
Hạt cười gần :
— Con nhỏ đó khai coi vai hơn !
Linh gật :
— Em không mê quán gà, em không mê bị lời như
chị Hạnh đâu. Thì đi coi coi cho hơi vui ngoài ta có thể
chết vì tai nạn này ta không chết vì trời...
Hạt lén giong :
— Máy khôn rầy vậy ? Lòng đau mày nhũn nito
mày máy khôn rầy vậy ?
Hạt cười ha hả nói đùa :
Thật đùa mà em phải buồn :
Chết đùa mà anh thì hăng đuổi để làm tài lạnh
vậy đi.
Ông bế mồi ra sân, bỏ me cang nặng mồi thật trong
lòng linh hạnh :
— Di thần là em lành hơn chị, em liêng hơn chị Chín
đại như rô bô để người ta thuê.

(Còn nữa)

NGU'A HONG

- 109 -

CHƯƠNG 7

— Thật không biết được yêu và yêu chồng tại sao lại yêu người khác ?

— Teddy dù rằng họ Hùng và thêch bà Hùng :

— Thật cũng nói chuyện với bà ta cũng dần dần :

Dùng bóng vía, giọng mặt :

— Sự gì ở bất, hết làm thủ cháu, hết đẹp nhau đi như là si :

Phương con nói :

— Trời ơi, rằng ai còn yêu chồng mà quá mà, trời tại sao mà bị chồng đi Mỹ :

Dùng cười nhẹ :

— Trời ơi, sao mẹ ngu thế, bỏ bỏ nhau là hết yêu nhau hay sao? Có khi chồng mới bỏ nhau lại yêu nhau hơn không hề gì nhau, sống với nhau đến đời bạc trắng lông chim :

Phương con lấy tay Dạng :

— Hãy bỏ chuyện đi này đi Dạng, chưa muốn trả lại với chồng con mà đi Dạng !

Dạng đi dần :

— Vậy chớ để làm gì? để đau khổ mãi đời vì nhau sao? để chịu đau như tôi này, không nên chịu nỗi đau xót à! Bỏ đi là điều tốt nhất.

Teddy trở lại phòng trọ rồi viết thư. Hết lời chào chúc thì chữ Dừng bủa bẫy, Teddy nói:

— Mình sẽ sẵn bả và lừa con. Họ gọi tên con rồi đi.

Cái máy phông thun đang quay một câu tiếng Anh rồi một câu tiếng Việt. Teddy nghĩ Phơng:

Tôi sẽ nói Dừng viết thư cho Phơng.

Dừng cần lấy tên Teddy để nói Phơng:

— Người ta không choán nhà vào sân bay vì sợ nó an ninh, Phơng sẽ không. Dừng viết thư, theo lời tay Dừng dứt đi. Phơng ngheo ngào như thế. Tôi nhìn cũng cùng với tôi buồn hơn tiếng chích. Phơng trở về, nhỏ thím với mình lại cũng vậy.

Từ trường của em Cao lại bị căng ra tiếng hát dân chúng hát bài hát.

Nghe tiếng ra cách người đi di rồi. Con gì đã nói một khúc rồi cười. Một người lái xe về miền quê nói. Một người đem theo sách về trường vậy. Đứng tên người vào đi vắng hai mùa. Sẽ có chúng nhiều đau đau. Nổi giận người vào

LÊ HẠNG

LỆ HẠNG

đi vắng nhau lắm rồi. C là tỷ em trước sau.

Vai chàng xoay xoay đi về trước rồi. Thì giờ bay đi mất rồi. Những trưa xa cách người đi đi rồi, còn gì dấu vết gì mấy giờ người.

Trái trái về người. Chuyện cũ đẹp người. Chuyện đời buồn ít hơn vui. Lũn lắt lết cùn, chuyển nấc chuyển đi, hết giờ người cho người đi.

Hình ảnh hiện dưới ngưỡng cửa xưa, chập chập vào những vô biên dưới chân, ánh sáng trên trời đi về phía rồi. Rồi hiện với dáng đi ngày còn đi học về nhà, tiếng cười đùa trong ngày bóng cây cỏ. Có ngày, không bao giờ quên được những buổi sáng sớm. Một ngày sau Dung và Hải cùng cười tươi bên nhau chụp hình dưới ánh nắng. Ngày chập chờn đi về cuối đêm, có bao giờ nghĩ rằng sẽ có ngày đi như xưa còn yêu, bỏ nhau đi sau hạnh phúc?

Mình với Hải rồi hạnh phúc đi được bao nhiêu? Đã sống như thế này rồi, sống trong tình yêu, mình em rồi. Quên đi Trâm được về Phương thì em cũng quên. Quên đi. Quên làm như mới chỉ biết nhau. Nhỏ, buổi giờ sáng xa xa, em cười, gương mặt sau đôi mắt xanh xao.

(Còn nữa)

(Còn nữa)

O ĐÂU XIN CHO BIẾT TIN

☆ LÊ XUYỀN

Phần 2

- 98 -

CHƯƠNG 3

[illegible]

CON NIRA

TÌNH YÊU NHƯ BĂNG SƠN

- 97 -

CHƯƠNG 6

— Có chú, nhưng mình sợ hãi nhất bậc tính của dân ông. Người dân ông mà tôi phục nhất là người chung thủy. Chung thủy tức người với bạn bè với vợ với con. Có Từ Cầm ông của Cầm Lưu, môn nhà phật nhất, mình tần bị xác ông mới môn nhà vật dân ông chung thủy như thường. Yêu chết một người là tính môn nhà võ sĩ. Suy ra nhất mà tôi thích nhất Thanh Vũ chỉ vì anh ông về một anh chàng chung thủy đó. Tôi sợ là viết thư làm quen rồi đó.

Lam cười cười:

- Không biết ông ngại về anh chàng có chung thủy không nhỉ.
- Thấy theo mắt:
- Không sợ cái mặt cơ sắc sảo mà cũng lẳng mạn thế.
- Không lẳng mạn gì đâu thấy ông chung thủy chung là tôi mà.
- Thì chàng của Lam là chung thủy không?
- Đúng thế, tôi sợ ông anh chàng tôi ngại đó.
- Là sao thì ngại dân ông đợc?

— Để anh chàng tự do xem anh chàng có xứng với tên chàng kỳ này.

— Nghĩ là sao ?

— Tôi nghĩ về đề đại gia và coi thường tất cả, và giúp cho anh chàng này, tôi bắt đầu.

— Hơi nguy hiểm, nếu chàng cần một cô bạn của Lan thì sao ?

— Thì chàng sẽ điều chỉnh vấn đề.

— Bằng cách nào ?

— Thiếu gì cách, dân bắt thiếu gì cách trả thù.

— Ví dụ ?

— Gửi về cho người khác rồi trả thù họ.

— Không ăn thua, chỉ càng mất.

— Thì lấy, mình thiếu một người có thể hại chàng được.

— Tôi tự tạo một:

— Gì ?

— Ví dụ chàng không phải đi lính thì làm cho chàng phải đi. Chàng được ở thành phố thì đẩy chàng ra mặt trận. Chàng đi tìm hoạt động chính trị thì bắt vào - tạo tình hình - rồi bắt vào hoạt động mà trả thù.

— Phải thế nào ?

TÚ DUY

— Yên, vậy một anh chàng lòng bạc như tôi? Không, hết vậy guys thế thì?

— Như vậy Lan ghen dữ dội hơn Thủy chăng? Lan ngo ngo:

— Không tin được dân ông Trời có điểm phúc cho bà của anh chàng chàng tôi. Bà chi họ của tôi như... à, đúng, họ anh cho chàng chàng tôi. Lo làm ăn nuôi sống, không than oán. Đến phút chết khi ông chết ra nhân số mới biết ông ra, họ ai là chàng ông chàng tôi đời đời chẳng. Bà chi của Lan chàng yêu, cưới, dâng. Tôi ra bạn thân anh chàng tôi mới thấy. Cuộc đời này có kiếp này thương em chàng tôi.

Thủy yếu:

— Lay tôi Thành của tôi chàng yêu.

— Đồng tin Thủy. Tôi đi ông cháu ông làm.

Thủy nhủm mắt lại:

— Đồng tin tôi anh anh yêu thế tôi có thể rồi.

— Giờ là mới rồi tôi đi ông cháu ông làm. Tôi đi hể là chết anh, chết chàng tôi gặp. Nói thế thì... Tôi chuyên này anh. Có dám chàng yêu chàng không đi?

Thủy mỉm cười:

(CÒN NỮA)

NGƯỜI ẼM KHÁC HƠ

- 20 -

Hằng hỏi :

— Cậu đi để đâu mà tới lui hoài vậy ?

Hằng ngời sáng vẻ mặt thêm đặc :

— Bỏ kiếm mà đi. Hồi này xuống một lần bảy câu trả lời kiếm mà xuống gặp.

Hằng thản nhiên hỏi :

— Ủi ! Hồi này mà bảo đi xuống Soglon có chết việc gì không ?

Hằng cười đả đảo đả đảo đả đảo :

— Chắc là không rồi, mới lần kiếm nữa đó !

Hằng nhìn em, có cảm giác như vậy. Hằng chưa thể nói bất thình lình đang vậy thế nào cho chàng :

Hỏi về việc giờ chưa đi xuống đống đồng đó, nhưng chàng cảm thấy không thể trong gia đình chỉ là quá.

Chàng bắt đầu định hỏi tại sao Hằng bỏ ra là ! Hằng thắp một nén hương, rồi nói thẳng vào chàng :

Hỏi về việc giờ chưa đi xuống đống đồng đó, nhưng chàng cảm thấy không thể trong gia đình chỉ là quá.

Hằng trước thì chàng bị vậy, cuộc sống trong gia đình thật thanh đạm, còn bây giờ gần gũi người của Hằng, không khác gì khất phu của những nhà thơ đại bác. Nhà này

sua sang lại đẹp hơn trước, và một chàng lái xe chở hai người.
Thẩm hỏi đôi bạn:
— Em... Em đã nói thật chuyện nhà cho anh nghe hết chưa?
— Hết rồi anh già dặn:
— Đa... thật chỉ có vậy thôi! Có gì em phải giấu anh.
— Chắc chắn không?
— Hay anh nghĩ sao điều gì, cứ nói thẳng ra cho em biết. Thẩm hỏi anh nhẹ nhàng:
— Tôi buồn chán lắm, ăn uống đâu có ngon, muốn kiếm tiền lương thì đi thuê nhà ở gần thật là khổ, khổ lắm. Nhưng em lại kiếm tiền đi đóng, sau đem ra hàng mua quá!
Hàng nhà xuống đất là họ:
— Làm cái anh nói! Giúp đỡ cho buôn bán thì dễ lắm quá anh. Lúc nào anh cần xâu khâu áo của anh và bà K. thì anh cứ thấy... tôi gọi cơm, họ sẽ đem súp, không cần chờ lâu nữa thì xong.
Thẩm hỏi Hằng:
— Quê em phải đi dự tiệc bao giờ?
— 12 giờ, anh nói!

[illegible]

i : (Can. st.)

